

STUDENTEN WEEKBLAD

12^e Jaargang.
No. 29.

HOOFDREDACTEUR: J. E. A. DE VOGEL.
REDACTEURS: H. G. NOLEN, H. TH. BAART DE LA FAILLE, C. A. PIEK,
C. TELLEGEN, B. STEPHAN, NOTODININGRAT, A. DE JONGH.
VAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: J. C. M. WIJSMAN.

Vrijdag
20 Mei '10.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: v. Leeuwenhoeksingel 17.

Inhoud.

Bericht.

De Vacantie-leergang.

De afstandsmarschen van den N. B. v. L. O.,
door H. Menalda van Schouwenburg.

Antwoord aan den heer d. J., door C.

Aan de heer C., door A. d. J.

Pim van Baarle.

Boekbespreking. — De Bouwwereld, door C.
De anti-Christ, door B.

Technische Hoogeschool.

Bibliotheek der S. P. — Nieuw aangeschafte boeken.

Bericht.

Om onze lezers in de gelegenheid te stellen het verslag van den Debating-avond, voorkomende in ons nummer van 14 Mei, in meer blijvende en aangenamen vorm te bewaren, hebben wij daaryan overdrukjes in den vorm van een keurig boekje laten maken. Deze zijn voor een ieder à f0,15 bij de firma WALTMAN verkrijgbaar gesteld.

REDACTIE.

De Vacantie-leergang.

Zooals eenigen tijd geleden reeds kort medegedeeld werd zal in de derde week van September aan de T. H. gedurende vier dagen een leergang voor buitenlanders worden gehouden. Het denkbeeld is geenszins nieuw: op het oogenblik hangen er weer eenige plakaten in de gang van het hoofdgebouw van „Cours de Vacances” aan de hoogeschole te Dyon, Boulogne, Rijssel, en ik meen vroeger er een te hebben gezien van de Londen University. Bij allen dus het denkbeeld om buitenlanders in hun vacantie over te doen komen om aan de universiteit eenige smakelijke voordrachten te volgen en door bezoek aan musea en uitstapjes de kennismaking met land en volk nog uit te breiden.

Nu bijna zes jaar geleden heeft de Leidsche Studenten-Afdeeling van het Algemeen Nederlandsch Verbond in September aan onze oudste academie de eerste vacantie-leergang ingericht. Ieder jaar is een grooter aantal Vlamingen en Afrikaanders naar Leiden gekomen en is de leergang meer uitgebreid. Oorspronkelijk met voordrachten over algemeene onderwerpen is er het vorig jaar een rechtsgeleerd deel aan toegevoegd en dit jaar voor het eerst ook een technisch. Dit gedeelte zal door Delftsche hoogleraren worden gegeven en de technici onder de leergangers komen daarvoor 4 dagen naar Delft.

De indeeling der leergang is aldus. De colleges worden 's ochtends gegeven van 9 tot 12. Daarna wordt gemeenschappelijk de hoofdmaaltijd van den dag gebruikt, waarna men geheel vrij in zijn bewegingen is voor uitstapjes, bezoek aan kerken, musea en verdere bezienswaardigheden. 's Avonds zit men bij elkaar op de kroeg of gaat eens naar Scheveningen of een tingel-tangel. De twee laatste dagen

der beide weken die de leergang duurt worden besteed aan grootere tochten. Het gezelschap gaat dan naar Rotterdam, Dordt of Amsterdam, trekt eens rond door Noord-Holland en ziet dus in korten tijd zooveel mogelijk van Nederland. Men maakt daardoor niet alleen kennis met het Nederlandsch Hooger Onderwijs, maar krijgt nog aardig wat van ons land te zien.

De groote voordeelen van dit stelsel springen dadelijk in het oog. Onze gasten worden in een geheel Nederlandsche omgeving geplaatst, in een academie-stad met het eigenaardige Nederlandsche studenten-leven; zij zien hoe onze hoogleraren een onderwerp weten te behandelen, welke hulpmiddelen onze hoogeschole bezitten en zij leeren ons veel beter kennen dan ooit uit boeken mogelijk is. Zij gaan terug naar hunne haardsteden, gesterkt in hun Groot-Nederlandsch ideaal, omdat zij het wetenschappelijk Holland hebben leeren kennen en de kracht die daarvan uitgaat.

In Delft zullen de colleges worden gegeven door de Hoogleraren W. K. Behrens, Henri Evers en J. Klopper, die hun keus voor het onderwerp nog moeten doen. Maar in elk geval zullen buitenlanders, die afkomen op de roem van Delft als kweekplaats der Hollandsche waterbouwkundigen, niet te leur worden gesteld.

Het is nu aan alle ingeschrevenen der T. H. en aan de leden van de Studenten-Afdeeling van het A. N. V. in de eerste plaats, om het den deelnemers aan de leergang bij hun verblijf in Delft zoo prettig mogelijk te maken. Een hartelijke ontvangst van onze zijde, niet enkel van die der officiële personagiën, is zeer op zijn plaats, vooral waar men ons te Antwerpen zoo gul heeft ontvangen. Wat meeleven met de leergang, eens een paar maal mee eten of 's middags mee uitgaan*) of 's avonds introduceeren op de Sociëteit zal de taak van het Bestuur om zijn gasten goed te ontvangen zeer verlichten. De leergangers moeten vooral niet het denkbeeld krijgen dat alleen het Bestuur zich met hun wil bemoeien. Met den diës zijn reeds eenige 't Zal-wel-Ganers, van Gent, hier geweest en als nu anderen in September komen, ontvangt hen dan ook op hartelijke wijze.

Maar dan is er nog een groot punt. Leven in een hotel is onaangenaam. Men mist de gemakken van een zitkamer, waar men zich kan afzonderen en het zich huiselijk maken. De deelnemers van den leergang zullen dan ook liefst op een studentenkamer overnachten. Indien de bewoner zijn kamers gedurende die 4 dagen kan afstaan of wil deelen met den vreemdeling, dan zal hij dezen een aangenaam tehuis verschaffen, waardoor men niet de heele dag hoeft rond te hangen in koffiehuisen. De vreemdelingen leeren ook een andere zijde van ons leven kennen, dan dat zich in sociëteit en koffiehuis afspeelt. De onkosten van ontbijt en avondeten worden op een boekje geschreven en door den penningmeester dadelijk betaald; de ploerterij krijgt een fooi om haar diensten te beloonen.

Het bestuur doet een dringend beroep op allen om hunne kamers voor dit doel te willen geven. Waarschijnlijk zal het gezelschap Zondag den 11en September naar Delft komen en Donderdag 's avonds weer vertrekken naar Leiden om daar de voordrachten verder te volgen. Hun die bereid zijn kamers af te staan, wordt verzocht daarvan opgave te doen aan W. M. Roessingh van Iterson, Koornmarkt 65, Delft.

*) O.a. zullen 's middags bezocht worden de fabrieken der firma Braat, de Porceleyne Fles en „het Prinsenhof” (gebrand glas). Er wordt gedacht over een bezoek aan de gasfabriek aan de Trekvlief te 's Gravenhage en de Rotterdamsche havenwerken.

De afstandsmarschen van den N. B. v. L. O.

Vóór de zomervacantie ons weer verspreidt naar alle hoeken van het land, wil ik hier even in 't kort de aandacht vestigen op de afstandsmarschen, die de Nederlandsche Bond voor Lichamelijke Opvoeding dit jaar weer zal organiseeren na de welgeslaagde proefneming van verleden jaar. Doel en werkwijze van dezen Bond hier nader uiteen te zetten, zal wel niet meer noodig zijn; bijna dagelijks toch bevatten de dagbladen berichten omtrent wedstrijden en cursussen door dit lichaam georganiseerd. Alleen wil ik hier een merkwaardig cijfer vermelden, waaruit duidelijk blijkt hoe noodig het is, dat de beoefening van sport onder ons Nederlandsche volk krachtig worde bevorderd. Voor elke milicien die voor 't eerst onder de wapenen komt, wordt een uitvoerige vragenlijst ingevuld. Uit deze nauwkeurige statistiek is gebleken dat van alle miliciens, die dus allen volkomen vrij zijn van lichaamsgebreken, niet meer dan ongeveer anderhalf procent eenigerlei tak van sport heeft beoefend; voor Duitschland bedraagt dit cijfer ongeveer vijf procent. Het percentage lijkt op 't eerste gezicht ongelooflijk laag, maar hoeveel werkelijke voetballers zijn er bv. onder de honderden leden der groote voetbalclubs die elken Zondag naar 't veld trekken om de matches bij te wonen?

Een van de middelen waardoor de N. B. v. L. O. nu tracht hierin verbetering te brengen, is het uitreiken van diploma's en prijzen aan hen die door het afleggen van een bekwaamheidsproef blijk geven in een of andere tak van sport een behoorlijke bedrevenheid te hebben verkregen. Zooveel mogelijk worden hierbij eigenlijke wedstrijden vermeden en dus een soort betrouwbaarheidstochten uitgeschreven.

De schaatsentocht, waarvoor een rondrit door de provincie Zuid-Holland van 110 K.M. was geprojecteerd, is door het uitblijven van den vorst niet door kunnen gaan.

Het eerst is nu aan de beurt de vierdaagsche roeiwedstrijd van Arnhem naar Dordrecht via Wageningen, Culemborg en Gorinchem op 16, 17, 18 en 19 Juli. Evenals verleden jaar kan hieraan worden deelgenomen door één- en tweepersoons wherries (verdeeld in vijf klassen), overnaadsche vieren, vletten en sloepen, terwijl ditmaal nog een klasse van overnaadsche tweeën is toegevoegd. Een andere nieuwe instelling is, dat de deelnemers zullen worden ingekwartierd in twaalfmans woonpontons, om de onkosten zooveel mogelijk te beperken en het ongerief van verleden jaar te voorkomen, toen in Doesburg, Deventer en Kampen de hotels ruimte te kort kwamen om allen behoorlijk onderkomen te verschaffen. De deelname beloofd dit jaar zeer groot te worden; van nagenoeg alle Nederlandsche roeiverenigingen zijn voorloopige inschrijvingen ontvangen: niet alleen van de grootere zooals de vijf Amsterdamsche, Laga, Njord, de Maas en Nautilus, doch ook tal van kleinere zooals Dordrecht, Delftsche Sport, Kampen, Deventer, Groningen (Aegir en de Hunze) en zelfs Nijmegen en Roermond. Verder adelborsten, torpedisten, matrozen en jongens van een opleidingsschip. In de verschillende steden waar overnacht zal worden, zijn de plaatselijke commissie's van ontvangst reeds druk in de weer om een feestelijke intocht voor te bereiden, zoodat op een schitterende serie feestdagen gerekend kan worden.

Aan dezen tocht zijn tevens verbonden een wedstrijd voor motorbooten, eveneens van Arnhem naar Dordrecht, doch langs een andere route en waarschijnlijk een zeilwedstrijd.

Op 19 Juli zal in Dordrecht gelegenheid worden gegeven tot het afleggen van proeven van bekwaamheid in het zwemmen. Het programma hiervoor moet nog worden opgemaakt, doch zal omvatten het afleggen van een bepaald traject en het redden van een drenkeling.

Evenals verleden jaar wordt voor wielrijden het parcours weer vastgesteld op viermaal 120 K.M. per dag; de route zal gewijzigd worden om niet in herhaling te vervallen. Deze afstand moet afgelegd worden in minstens acht en hoogstens twaalf uur; de vaststelling van een minimum-tijd dient om ongewenscht snel rijden te voorkomen. Ook hiervoor worden uitgelooft diploma's met herinneringsmedaille.

Door uitgebreide propaganda zal getracht worden meer deelname dan verleden jaar te verkrijgen voor de vierdaagsche afstandsmarschen te voet, welke waarschijnlijk weer in de eerste dagen van September zullen plaats vinden. Voor militairen bedraagt de af te leggen afstand 35 K.M. per dag, naar keuze onbepakt of met lichte of volledige

bepakking. Wie den geheelen afstand in goede conditie aflegt, verkrijgt een diploma met resp. een bronzen, zilveren of verguld zilveren herinneringskruis. Burger-deelnemers verwerven dezelfde prijzen door (natuurlijk onbepakt) af te leggen 35, 45 of 55 K.M. per dag. Wie eens ondervinden wil hoe zwaar deze eischen zijn, bestede eens een Zondagmiddag aan een wandeling van Delft naar de Wijkkerbrug of Scheveuingen en ga bij aankomst aldaar eens na of hij zich in staat zou achten, dezen afstand ongeveer 4, 5 of 6 maal op één dag af te leggen en dit vier dagen lang vol te houden. Het verguld zilveren kruis mag dan ook door militairen op dezelfde wijze gedragen worden als een ridderorde of dienstmedaille.

Aan den vierdaagschen marsch te paard kan worden deelgenomen door burgers en officieren. Elken dag moet 70 K.M. worden afgelegd. De begin- en eindpunten van de vier dagen zijn achtereenvolgens Ede, Zutphen, Deventer, Amersfoort, Ede. De parcoursen zijn met zorg zoodanig gekozen dat de deelnemers door de mooiste deelen van ons land komen.

Natuurlijk zijn alle bovenstaande mededeelingen slechts als voorloopig te beschouwen. De uitvoerige programma's van de verschillende tochten zullen binnenkort verschijnen. Wie daarna nog inlichtingen mocht wenschen te verkrijgen, vindt aan het Bureau van den Bond, Jacob Gillisstraat 1, den Haag (Duinoord) steeds welwillend gehoor. Daar is ook de keurige leeszaal gevestigd, waar de leden van den Bond dagelijks alle mogelijke lectuur op sportgebied kunnen raadplegen. Natuurlijk heeft de Bond nog steeds meer leden noodig; de contributie bedraagt minstens f 1,— per jaar.

Wie aan een der marschen wil deelnemen, terwijl hij zich in militairen dienst bevindt, zal meestal het daartoe vereischte verlof kunnen krijgen.

Ten slotte wil ik hier nog melding maken van het bestaande plan, dat waarschijnlijk H. M. de Koningin een gouden erekruis zal verlenen aan ieder, die er in mocht slagen, de geheele bovenstaande serie marschen af te werken binnen drie jaar tijds, waarbij dan de keuze gelaten zal worden tusschen roeien of zeilen en fietsen of paardrijden.

H. MENALDA VAN SCHOUWENBURG.

Antwoord aan den heer d. J.

Waar de heer d. J. aan het protest der letterkundigen alle waarde ontzegt, zou men mogen verwachten, dat hij ervan behoorlijk zou hebben kennis genomen. Het is jammer dat dit niet het geval blijkt te zijn, want hierdoor heeft het stuk van den heer d. J. als bestrijding weinig te beteekenen.

Ofschoon het waar is, dat bij het ontstaan de schrijftaal aan de spreektaal ondergeschikt was, mag men hieruit niet afleiden dat dit in beginsel zoo is. Dit beteekent, aan te nemen dat de verhouding tusschen schrijf- en spreektaal nooit zou veranderen en steeds als in deze beginperiode zou blijven. En waar de schrijftaal toen niet meer dan telegraphie was, zooals de heer d. J. zegt, is zij nu meer dan dat. Waar de schrijftaal een hulpmiddel van de letterkunde is en deze boven het alledaagsche uitgaat, moet dit ook voor de schrijftaal gelden en het is dus een verkeerde leuze, haar slechts ten behoeve van het alledaagsche te willen wijzigen. Hieruit blijkt dat de bewering, als zouden veranderingen in de schrijftaal altijd uit praktisch oogpunt en utiliteitsbegrip plaats hebben, onjuist is. Indien dit wel juist was, zou immers altijd aan wat noodig was voor de letterkunde, te kort zijn gedaan. Dit laatste zou inderdaad wel kunnen gebeuren, door het doordrijven van dit vooroordeel, maar zeker niet door rekening te houden met wat het algemeen belang eischt. De heer d. J. zal wel het eerste aannemen waar hij schrijft: „De vereenvoudigde spelling heeft nog steeds zijn groot aantal tegenstanders”, maar waar nog grond is te gelooven dat dit niet het geval is, dat er nog menschen zijn, niet in dit vooroordeel bevangen, en beseffen dat ook met het hoogere en alledaagsche rekening moet worden gehouden, zoolang zal het Kolloewijsch zeker zijn tegenstanders hebben.

Wat de heer d. J. verder schrijft, heeft als bestrijding van het adres in het geheel geen zin. Allereerst de noodzakelijkheid van een algemeen vastgestelde schrijftaal, alsof deze door de tegenstanders van het Kolloewijsch ooit zou worden geloofend. Evenmin wordt van een bezwaar van het Kolloewijsch voor rythmiek en intonatie, en voor het wijzigen van woorden om klankengolving te bereiken in het protest gewaagd. Maar waarop het aankomt, de redenen waarom de letterkundigen wel tegen het Kolloewijsch

protesteeren, gaat de heer d. J. met stilzwijgen voorbij. Inplaats van enkele zinnen uit het protest aan te halen en zich daartegen te kanten, zooals die over het „Beschaafd Nederlands”, het veramerikaniseerend zakenleven en het uitloopen van het Kolléwijnsh op geestesverarming en vermindering van beschaving, zou de heer d. J. beter hebben gedaan deze zinnen niet uit hun verband te rukken, maar te beschouwen in verband met hetgeen daaraan vooraf gaat en daarop volgt, dat de toelichting inhoudt, dan had de heer d. J. ze niet behoeven te behandelen alsof wat daarin door de letterkundigen gezegd wordt, zoo dwaas zou zijn.

Over den laatstgenoemden zin schrijft de heer d. J. dat de logica ver te zoeken is, door te beweren, dat eenige regels te voren door de letterkundigen zelf wordt erkend, dat door het gesproken woord de beschaving meer gediend wordt dan door het geschreven. Hieruit blijkt alweer, dat de heer d. J. het protest niet goed heeft gelezen, waar wel als volgt te lezen staat:

„Bovendien zal niemand durven volhouden, dat in ons vaderland door het gesproken woord meer dan door het geschreven beschaving en ontwikkeling gediend worden”.

En dan durft de heer d. J. nog beweren dat het protest belachelijk en onbenullig is, en dat het tegen het gezond verstand der ondertekenaars pleit! Onverdedigbaar is deze houding, zich van zulke kwetsende uitdrukkingen te bedienen.

C.

Aan de Heer C.

Ook zonder bovenstaand „Antwoord” van de heer C. was mijn bedoeling in dit S. W. terug te komen op het „Protest tegen de vereenvoudigde spelling” dat door mij in het S. W. van 30 April werd besproken.

Ik heb daar enkele schromelijke vergissingen gemaakt, die de vereenvoudiging zelf wel geen nadeel kunnen doen, maar die toch hersteld dienden te worden om polemiek geen voor-de-hand-liggende onjuistheden in de pen te geven. Maar ziedaar, ik ben te laat geweest. Ik ben nu gedwongen dit saam te vatten met de weerlegging van bovenstaand stuk.

Allereerst waar ik Dr. C. G. N. de Vooy in één naam noem met Marcellus Emants. Mijn bedoeling was hier natuurlijk I. P. de Vooy, maar hoewel geen tegenstander, schrijft hij nog geen vereenvoudigde spelling. Ik wil er hier evenwel ter herstelling en aanvulling nog enkele namen voor in de plaats stellen, o. a. Schepers, Brandt van Doorne, Uyldeert, Tersteeg, Brants Buys, Kops etc. — verder wat betreft het volgend-aangehaalde „Bovendien zal niemand . . . enz.” — Ik heb, vergeef mijn schandelijke onachtzaamheid, daarvan gemaakt: „Dat door het gesproken woord meer dan door het geschreven beschaving en ontwikkeling gediend worden, zal ook elke vereenvoudiger toegeven”.

Ik heb er dus juist 't omgekeerde uit gelezen en daarmee in mijn oog een bêtise over het hoofd gezien. Ik zou n.l. niet graag ieder die De Vries en Te Winkel niet korrekt schreef, voor onbeschaafd en onontwikkeld uitmaken, en evenmin iemand, die precies zijn taalregeltjes kent, voor beschaafd en ontwikkeld verslijten. De beoordeling zou dunk mij juist zijn, wanneer men de persoon zelf hoort spreken. Ik durf dus wel degelijk volhouden, dat in ons vaderland, en overal, door het gesproken woord meer dan door het geschreven beschaving en ontwikkeling gediend worden.

En nu het antwoord van de heer C.

„Ofschoon . . . enz.” Ik meen hier met zekerheid te kunnen zeggen dat de heer C. de spelling en schrijftaal, als uiting op papier, verward heeft. De spelling blijft altijd een weergave van de spreektaal (geen fonetiek). Wanneer nu de spreektaal na verloop van een 50-tal jaren b.v. veranderd is, moet de spelling zich daarnaar schikken, d.w.z. logies gemaakt worden voor ieder die hem schrijft, en daarom ook prakties. Siegenbeek heeft dat gedaan, D. V. en T. W. ook, en nu zou het zeer onnatuurlijk en onprakties zijn die spelling, die uit de aard der zaak verouderd is, 't ewige leven te geven.

Volgens de heer C. is: de schrijftaal een hulpmiddel van de letterkundige en aangezien deze boven het alledaagse . . . enz. Goed de schrijftaal is een hulpmiddel van de letterkundige, zo goed als voor ieder die schrijft, maar waar hier van boven-alledaagsheid gesproken wordt, is daar weer grote verwarring tussen schrijftaal en spelling.

Ik weet zo goed als ieder, dat er een schrijftaal is, die harmonieert met de geest van de schrijver, maar waar ik het meer alledaagse van de V. t/o van de spelling van D. V. en T. W. moet zoeken, weet ik niet, en 't is me nog een groter raadsel dat er in het De-Vries-en-Te-Winkels iets verhevens wordt gezien. Wel weet ik, dat de V. veel logieser en wetenschappelijk juist is en meer overeenkomt met de spreektaal van heden, waardoor hij voor hen, die de spelling nog moeten leren, bevattelijker wordt.

Dat de leus van de vereenvoudiger zou zijn, de spelling slechts ten behoeve van het alledaagse te willen wijzigen, is beslist onwaar. Dat men uitgaat van het beschaafd Nederlands, hoe alledaags ook, maar wat D. V. en T. W. en hun voorgangers ook hebben gedaan, is noodzakelijk om der wille van een algemene vastgestelde spelling. De letterkundige kan dit onvoldoende vinden en zal zich er nooit precies aan houden, maar 't gaat evenmin aan om de spelling in handen van de letterkundige als de juiste te beschouwen. 't Zou b.v. ondoenlijk zijn, om uit 't geschrijf van de verschillende letterkundige een ontegenstrijdige spelling te distelleren, omdat ieder op zijn eigen individuele manier sommige woorden schrijft.

„Het groot aantal tegenstanders”. Och, het was slechts een aanhef. Een van de vurigste tegenstanders, de heer Simons, erkent zelf dat de V. er eens zal komen, ondanks alle verweer. Een zwak teken, nietwaar? Wat de heer C. verder schrijft heeft, zooals hij terecht opmerkt, niet direct met het adres te maken, maar ik zocht daarin een verklaring van het protest van onze letterkundigen.

Zinnenverdraaijerij ben ik me niet bewust, of het moet alleen slaan op die verkeerd gelezen zin, waarvan ik de verbetering in bovenstaande heb gegeven. Dat mijn houding onverdedigbaar is, zie ik dus niet in, integendeel, iedere weerlegging van een aanval van een niet-vereenvoudiger sterkt me.

A. D. J.

Pim van Baarle.

Het is ons een genoegen te mogen melden, dat een der meest populaire menschen onder de studeerende jongelingschap, Pim, den heer W. van Baarle, Corpskapper, een buitengewone onderscheiding ten beurt is gevallen. Met nog 2 andere firma's is hij n.l. benoemd tot hofleverancier, gerechtigd tot het voeren van het wapen.

Nu is de benoeming tot hofleverancier in 't algemeen niet een zóó buitengewone onderscheiding, dat zij een zoo speciale vermelding waard is. Immers het aantal hofleveranciers is legio en neemt steeds toe. Maar daarom juist is deze benoeming zoo vermeldens waard, omdat het hier geldt een zeer bijzonder hof, het hof van Lorenzo de Medici, il Magnifico! Het heeft n.l. den herboren Lorenzo behaagt, ter herinnering aan de vele goede en groote diensten door den heer v. Baarle bewezen aan zijn illustren persoonlijkheid, hem een op geschept papier, keurig gecalligrafeerde oorkonde te verlenen, waarvan wij hier de tekst doen volgen.

Lorenzo de Medici / als hebbende die Hooge Overigheid ende Regieringe vanden Landen van Firenze tot Italien / allen dengeen die dezen onzen jegenwoordigen brief sien ofte hooren lesen / sullen sien ofte sullen hooren lesen Saluyt ende Dilectie.

Doen te weten / Alsoo tot onser kennisse ghekomen is / de bede vanden poortere uytter guede stede ende veste van Delft Meyster Willem Van Baerle / Baardmaker omme het regt te ontfangen tottet voeren van onsen Wapenen.

Soo ist dat Wy by guede ende rype deleberatie / ende by advyse van den lieven ende getrouwen grootmeester van onzen Palayse gemaeckt / geordonneert ende gestatueert hebben / maecken ordonneeren ende statueren / midten desen onzen Brieve / dat aen voirz. poorter 't regt is verleent tottet voeren van onsen Wapenen voirnoempt / Sullende hy dese immer in grooter eere ende suyverhey bewaren / Des te oirkonde soo hebben wij onzen Grootzegel hieraan doen hangen.

Gegeven in onsen stadt van Delft / den XXVIII van Slagtmaent / in den Jare ons Heeren duysent negen hondertende negen / ende van onsen Rycke 't tweede.
(w.g.) LORENZO DE MEDICI.

(Ter zijde onderaan het zegel).

Moge onze Pim deze oorkonde in eere bewaren, en nog vele generaties van studenten scheeren en verfrisschen.

BOEKBESPREKING.

We ontvingen „De Bouwwereld” van 11 Mei 1910. Onder andere zeer lezenswaardige artikels bevat dit nummer eenige afbeeldingen van de feestgebouwen der Leidsche Studentenfeesten met bijbehorende tekst. In Leiden bezit men niet een dergelijk vast gebouw als onze Stads Doelen, maar zet telkenmale weer een tijdelijk feestgebouw. Tegenover de vele nadeelen daaraan verbonden heeft men nu het groote voordeel het gebouw aan de eischen van het voor te stellen tijdperk te kunnen doen beantwoorden. De leden van het D. S. C. die van plan zijn van de gastvrijheid van het L. S. C. in de laatste Junidagen te genieten, zullen het mooie 17e eeuwse gebouw kunnen aanschouwen. Dit gebouw bevat volgens de plattegrond slechts één enkele zaal, de balzaal, maar juist daardoor heeft men de reusachtige afmetingen van 20 bij 52 M. verkregen, afmetingen die met de statige deftigheid die dit tijdperk en ook zijn bouwstijl kenmerken, veel beloven voor de totaalindruk der recepties en bals in de feestweek daarin te houden.

Aan de gracht van de Zoeterwoudsche singel zal een waterspel worden gegeven, gevolgd door een schouwtooneel met koren en orkest. Daartoe wordt een openluchttooneel, tribunes en een bijbehorende brug gebouwd. Het tooneel heeft tot achtergrond een Romaansch kasteel. Een en ander geschiedt naar de plannen van de architecten Jesse en Fontein.

Moge de Leidsche Feestcommissie met voldoening haar gebouwen kunnen toonen, wanneer deze van het papier in de werkelijkheid zijn overgebracht.

C.

DE ANTI-CHRIST VAN NIETSCHE bij EM. QUERIDO, Amsterdam.

Wij ontvingen een uitstekende vertaling van den heer Duclou van Nietzsche's werk „De Anti-Christ”. Wij zullen hier thans niet over de waarde van deze soms hatelijke toch filosofische hekeling uitweiden, maar een woord van hulde brengen aan den uitgever die het aandurfde dit werk, dat toch slechts een betrekkelijk kleinen kring van lezers kan vinden, uit te geven op een oogenblik dat een sterke reactie-beweging merkbaar is in de richting van het Christendom. De uitgave is keurig en de naam van den vertaler, van wien persoonlijk filosofische beschouwingen het licht zagen, die geheel in Nietzsche's trant vielen, waarborgt ons dat de vertaling juist en begrijpelijk is.

B.

Technische Hoogeschool.

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken is voor het tijdvak van 16 Mei tot en met 31 December 1910 benoemd tot amanuensis bij de bibliotheek der T. H. te Delft, J. Feitsma te Alkmaar.

Bibliotheek „Societeit Phoenix”.

NIEUW AANGESCHAFTE BOEKEN.

I. NEDERLANDSCH.

- J. A. Simons-Mees. — Atie's Huwelijk.
— Een Paladijn.
J. Steijnen. — Grillige Historietjes.
Homerus. — Ilias. (Proza bewerking door Karel v. d. Woestijne).

II. FRANSCH.

- E. Zola. — Les Personnages des Rougon-Macquart.
A. Grévin. — Les Maitres Humoristes.
Frédéric Mistral. — Oeuvres.
Jean Richepin. — Miarka.
Maurices Barrès. — Au Service de l'Allemagne.

III. ENGELSCHE.

- George Meredith. — Poems and Lyrics.

IV. DUITSCHE.

- J. G. Heer. — Der Wetterwart.
Joh. v. Jensen. — Madame d'Ora.

V. LITERATUURGESCHIEDENIS.

- Is. Quérido. — Over Literatuur.

VI. GESCHIEDENIS EN LEVENSBESCHRIJVING.

- Hector Fleischmann. — Joséphine infidèle.
A. Séché et J. Bertant. — Charles Baudelaire.

VII. KOLONIE-, LAND- EN VOLKENKUNDE.

- N. R. de Leeuw. — Brazilië. Een Land der Toekomst.

VIII. SOCIALE WETENSCHAPPEN.

- Paul Göhre. — Das Warenhaus.
Arthur Bonus. — Die Kirche. } Sozialpsychologische
Paul Rohrbach. — Die Kolonie. } Monographien.
Albrecht Wirth. — Der Weltverkehr.
Ferdinand Tönnies. — Die Sitte.
E. van Dieren. — Het Socialistisch Gevaar. Eene bijdrage tot de kennis der Besmettelijke Zielsziekten.
Karl Kautsky. — Thomas Morus en zijn Utopie.
Guy H. Scholefield. — New Zealand in Evolution, Industrial, Economic, and Political.

X. KUNST.

- Arsène Alexandre. — Jean François Raffaelli, Peintre Graveur et Sculpteur.

XII. WIJSBEGEERTE EN GODSDIENST.

- Dr. J. D. Bierens de Haan. — Wijsgeerige Studies.
Theodor Herzl. — Zionistische Schriften. } Geschenks
Max Nordau. — Zionistische Schriften. } aan de
M. Hess. — Rom und Jerusalem. } Bibliotheek.
Davis Frietsch. — Palaestina Handbuch.

XIV. BROCHURES.

- Dr. J. W. Wicherink. — Beschouwingen over het groenloopen.

ADVERTENTIEN.

TE HUUR tegen 1 September:

Etage, groote Suite met Warande en 2 Slaapkamers, benevens Bovenvoorkamer met Slaapkamer.
Adres VAN LEEUWENHOEKSINGEL 33.

TERSTOND TE HUUR:

Een net gemeubileerde Voor- en achterkamer met twee frissche Slaapkamers, uitmuntend geschikt voor twee heeren die samen wenschen te wonen. Adres VAN LEEUWENHOEKSINGEL 39.

Ontbiedt

S. LOGCHER,

: CHOORSTRAAT 46, :

die betaalt den HOOGSTEN PRIJS voor net gedragen Heerenkleeding.

EXAMENS 1910.

Steeds voorradig bij H. C. P. DOLK,
BOEKBINDERIJ, OUDE DELFT 206,
PORTEFEUILLES 75×100 cM. met stoffkleppen f 3,—.
Idem 100×150 " " " " 7,—.
Beide formaten met rond handvat en naam bordje met goud stempel.

HEEREN STUDENTEN.

Een KLEERMAKER koopt

GEDRAGEN KLEEDING.

Tevens zich beleefd aanbevelend voor **Reparatiewerk**.
Brieven onder No. 5389 S.-W. aan het Bureau van dit Blad.

VERSCHENEN:

Het Springnummer van Studio 1910:

PORTRAIT MINIATURES.

PRIJS ingenaaid f 3,50.

Gebonden f 5,25.